

Р. ПОПАДЮК ВІЙДЖАЄ НЕЗАБОРОМ ДО КИЄВА

Вашінгтон. — Засоби масової інформації повідомляють, що Роман Попадюк, донедавна заступник пресового секретаря Білого Дому, а тепер амбасадор З'єднаних Штатів Америки в Україні, незабаром віде до Києва, щоб перебрати свою амбасадорську місію.

Р. Попадюк, українець з роду, народжений у таборі для переміщених осіб в Австрії, а в Україні перебував дослівно кілька годин — супроводив до Києва президента ЗСА Джорджа Буша.

Остаточне рішення про виїзд амбасадора ЗСА до Києва було заплановане Державним департаментом і в порозумінні з Президентом минулої п'ятниці, 27-го березня. Р. Попадюк очолював відділ питань закордонної політики і національної безпеки в Білому Домі. Він кадровий дипломат, два рази нагороджений медалями Державного департаменту за солідну працю і перфектно виконані покладені на нього завдання.

В минулому році, як відомо, дирекція Українського Інституту Америки найме-

нувала його Українцем Рокі з цього приводу влаштувала парадний бенкет з участю номіната, як про це вже інформувала „Свобода“. Вже раніше було відомо з достовірних джерел, що Р. Попадюк буде номінований на вище становище в американській дипломатичній службі, особливо тоді, коли його справу докладно перевірили службовці ФБІ, що вони роблять у кожному випадку президентських вибранців, хоч, у його випадку, він вже напевно був докладно перевіреною особою.

Затримка з висилком Попадюка до Києва була, як кажуть політичні спостерігачі, базована на свого роду невдоволенні Вашингтону політикою київського Уряду, зокрема на відтинку нуклеарної зброї.

Тепер Р. Попадюк стане перед сенаторською Комісією для закордонних справ, яка дасть йому опінію для затвердження повноважень. Зазвичайно вважають, що жодних проблем з Р. Попадюком не буде.

Патріярша канцелярія УАПЦ інформує про справу Владики Іоана

С. Бавид Брук, Н. Дж. (Патріярша канцелярія). — У зв'язку з появою в київській газеті „Молода Гвардія“ з 27-го березня 1992 року заяви Митрополита Іоана (Боднарчука), в якій він, називаючи себе безправно Митрополитом Галицьким і Львівським та місцезнаходженням Патріярха і Першоєпархом УАПЦеркви в Україні, закликає до негайного об'єднання з „другою Православною Церквою“, (УПЦ), що загрожувє розколом в УАПЦеркві, який є на руку всім деструктивним силам в Україні, пресова служба Київського Патріярхату була уповноважена опублікувати наступну заяву:

„Ми — Єпископат, духовенство, Всеукраїнське Братство. Апостола Андрія Первозваного, Всеукраїнське Сестрицтво УАПЦеркви, зібравшись у Києві в золототроїсному Свято-Михайлівському монастирі, доводимо до відома вірних УАПЦеркви, що Митрополит Іоана своєю зая-

вою на Архирейському Соборі в місті Львові 20-го лютого 1992 року про невизнання Патріярха Київського і всієї України Мстислава І, як голови УАПЦеркви, звинуватив Церкву в сектантстві, а сьогодні, 27-го березня 1992 року, через засоби масової інформації, закликаючи до негайного переходу під омофор Митрополита УПЦеркви Філарета, він зневажив постанову Всеукраїнського Собору з 5-го і 6-го червня 1990 року. Повідомляємо водночас і про те, що рішенням всім деструктивним силам в Україні, пресова служба Київського Патріярхату і всієї України Мстислава І та Архирейського Собору з 14-го травня 1991 року, Митрополит Іоан не є правлячим єпископом і місцезнаходженням Патріярха УАПЦеркви в Україні, хоча в заявах він продовжує себе таким величати. Тому ми, вище згадані, заявляємо, що Митрополит Іоан (Боднарчук) не уповноважений представляти інтереси Київського Патріярхату УАПЦеркви в Україні та поза її межами.

В. Чорновіл зрезигнує з голови Львівської Обласної Ради

Львів, Україна. — „Радіо Київ“ повідомило у вівторок, 31-го березня, що Вячеслав Чорновіл, голова Львівської Обласної Ради, член трюмвірату керівництва Руху, депутат Верховної Ради України, відомий політично-громадський діяч і колишній довголітній політичний в'язень комуністичних таборів, зрезигнує зі свого керівного посту в Обласній Раді.

В Чорновіл, який займає критичне становище до

політики Леоніда Кравчука, почав домагатися зміни комуністичних структур, розписання парламентарних виборів і зміни Уряду в Україні, став тим самим в центрі політичного життя. Сам він каже, що хоче присвятити більше часу і уваги праці у Верховній Раді і, правдоподібно, в Русі.

Минулого місяця, інформувє київське радіо, В. Чорновіл був обраний до керівництва Руху, як один із трьох співголів тієї великої і впливової організації.

Депутати Наддністрянщини виступили в парламенті Молдови

Кишинів-Тирасполь (ПС УРП). — В понеділок, 30-го березня, відбулася сесія Верховної Ради Наддністрянської Молдовської Республіки. Депутати засудили указ Президента Молдови Мірча Снегура про введення надзвичайного стану на всій території Молдови, назвавши це „збройним нападом на Лівобережжя Придністров'я“.

Присутні ухвалили заяву, в якій сказано, що на Лівобережжі не визнають указу Президента Молдови. В заяві також сказано, що саме з'явилася нагода і сприятливі умови для мирних переговорів, то треба Молдові, Росії, Україні і Наддністрянській Республіці розпочати і зробити все можливе для припинення війни. Посередництво румунської сторони поставлено під сумнів. Депутати вважають, що Румунія діє як дратівливий фактор, оскільки вже давно роблять спроби втягнути у збройний конфлікт румунську армію. Багато разів і Молдова за-

являла, що звернеться за допомогою до Румунії. Розташована у Наддністрянщині 14-та армія СНД киши дотримується неутралітету.

В Кишиневі 31-го березня відбулася сесія Верховної Ради Молдови, на якій уперше за останні півтора року були присутні депутати із Наддністрянщини, яким дозволено виступити в парламенті Молдови. Наддністрянці звернулися з проханням припинити війну і створити узгоджувальну комісію, до якої увійшли б також народні депутати Лівобережжя. І далі вирішувати проблеми за допомогою переговорів. Звернення Наддністрянців викликали бурхливі дебати. Рішення нікого не прийняли.

Тим часом Україна заборонила рух транспорту через кордон з Румунією в Чернівецькій області. Від 31-го березня на території України з Румунії тимчасово припинено також в'їзд туристичних автобусів.

Влаштували вечір С. Гордіньського в Києві

Київ. — Як повідомляє „Вечірній Київ“ та інша преса столиці, 13-го березня Державна бібліотека України і Республіканський Освітній Центр „Дружба“ влаштували літературно-мистецький вечір п. н. „Хто він, Святослав Гордіньський?“ Учасниками вечора були члени Академії Наук України і директор Інституту Літератури Т. Шевченка Микола Жулинський, письменник і народний депутат Роман Лубківський, д-р мис-

лествознавства Дмитро Степовик та народна артистка Галина Яблонська. Імпреза відбулася у виповнений зал Будинку вчителя на Володимирській вулиці, в колишньому будинку парламенту Центральної Ради.

Вечір почався майстерним виступом хору студентів Музичної Академії. Академік Жулинський подав загальну характеристику творчості С. Гордіньського як поета, мистця, перекладача, дослідника „Слова о полку Ігореві“ та автора численних репрезентативних мистецьких монографій різними мовами. Р. Лубківський, цюгорічний лавреат Шевченківської премії, (Закінчення на стор. 3)

КОНЦЕРТ В УІА

Нью Йорк. — Тут в Українському Інституті Америки в суботу, 11-го квітня в серії „Музика в Інституті“ відбудеться концерт за участю Камерного ансамблю Ньюйоркської симфонічної оркестри. Диригент — Дейвід Ітон. В програмі — Дивертисмент для дев'яти інструментів В. Пістона, Вольончельний концерт До Мажор Й. Гайдна (солістка — Наталія Хома), Партіта ч. 1 для струнного квартету М. Скорика, Симфонія ч. 23, К. 181 В.-А. Моцарта. Початок концерту о год. 8-й вечора. Вступ — 20 дол., сеньйори — 10 дол., студенти — 5 дол. Квитки можна замовити, вивислаючи чеки, вписані на UIA-MATI, 2 East 79th Street, New York, N.Y. 10021, або телефонуючи до ексекютивного директора УІА Андрія Пашука на числа (212)772-2884 або (212) 288-8660. (Закінчення на стор. 3)

„Стабільність нації залежить не лише від збройних сил“, — каже ген. М. Кравців

Київ. — Ше в лютому двозірковий генерал американської армії Микола Кравців відвідав в товаристві військового історика і професора Джана Словна Україну і в Києві дав коротке інтерв'ю кореспондентам газет про проблеми організації української армії та пов'язані з цим проблеми.

Інтерв'ю в газеті „Молодь України“, записане кореспондентом Олегом Горбачем, було надруковано в газеті з 14-го лютого.

На запитання „Молоді України“ чим була спонука на візита ген. М. Кравців в Україну, він відповів: „Ми з колегою приїхали до Києва, щоб зустрітися з українськими урядовцями, політичними діячами і обговорити з ними деякі проблеми організації українських збройних сил, формування професійної армії, створення нового офіцерського корпусу. Ми не керувалися політичними мотивами. І тому давати поради, як поводитися, скажімо, з Чорноморською флотією, не наша компетенція“.

Кореспондент пише, що, мовляв, наші вітчизняні військові не так обережно ставляться до політики і на це М. Кравців висловив свій погляд. Наприклад, він сказав, що політична zaangażованість значної частини колишньої совєтської армії було великим злом. В Америці військовим заборонено брати участь навіть у демонстраціях. Ніхто у війську не афішує свою партійну приналежність. Ця традиція плекалась десятиліттями. Був випадок, коли Конгрес довший час не платив грошей військовим — і навіть це не штовхнуло їх на мітинги, на бунт.

Найперше завдання при створенні офіцерського корпусу України, — сказав ген. М. Кравців, — виховувати офіцерів в душі служіння народowi, відчувати їх від звички втручати в політику, шантажувати уряд зброєю.

Коли кореспондент Горбач сказав, що дехто в Україні і поза її кордонами

каже, що армія, яку хоче мати Україна, завелика, ген. Кравців звернув йому увагу, що „ми знову повертаємося до політики“. Він висловив переконання, що Україна матиме армію, достатню для своєї оборони. Яким буде її кількісний склад — встановлять експерти, виходячи з багатьох критеріїв. Поступова стабілізація дасть змогу точніше визначити мінімальний кількісний рівень збройних сил України. І потім, — заявив далі ген. М. Кравців, — безпека нації залежить не лише від армії. Є економічні, технологічні, екологічні чинники та й багато інших передумов. Він навів приклад, що Японія має малу кількісно армію, але вона залишається могутньою державою. Впринципі всі нації редукують свої збройні сили. Америка також прагне скоротити видатки на армію, бо кожна дивізія є великим тягарем для економіки.

Якщо Україна, наприклад, захоче продавати зброю закордонним країнам, як буде на це реагувати світ, — запитав генерала кореспондент. „Вона має повне на те право“, — відповів ген. Кравців. Але ніяк така торгівля носитиме політичне забарвлення. Україні варто вступити до авторитетних міжнародних організацій і у співпраці з ними вважати на те, щоб продана зброя не потрапила до рук терористів, у гарячій точці світу.

В кінці розмови ген. М. Кравців розповів читачам „Молоді України про реформу армії ЗСА, зміну стратегії, побудову війська взагалі. Ставка була на професіоналізацію. Порівнювати ті реформи до побудови української армії мабуть недоречно: надто різні умовини. Сучасні війни виграє технологія і Близький Схід є доказом усього. Очевидно, Україні доведеться співпрацювати з кимось, бо самотужки виробляти всі ті речі дорого, — сказав в кінці розмови ген. М. Кравців.

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 30-ГО БЕРЕЗНЯ, опозиція в Чеченській республіці силою зброї захопила в Грозному місцеве телевізю і радіо. Вона домагається резигнації уряду Джохара Дудаєва і парламенту. В республіці оголошено надзвичайний стан. Голова чеченського парламенту Гусайн Агмадов заявив, що за діями антикомуністичних сил стоять російські військові кола і колишня комуністична номенклатура. Із закликом стати на захист священного права народу на незалежність і національну гідність звернувся до громадян Чеченської республіки президент Джохар Дудаєв.

У ВІВТОРОК, 31-ГО БЕРЕЗНЯ, зрзигнував зі свого становища міністер оборони Німеччини Гергард Штольтенберг. До цього кроку змусило його невдоволення в німецькій спільноті, пов'язане з доставкою танків у Туреччину. Відомо, що Бонн офіційно запевняв у припиненні продажу зброї до країни, що воює проти курдської частини свого народу. У зв'язку з рзигнацією Штольтенберга турецький президент Тургут Озал заявив, що теперішній уряд Німеччини дозволяє собі втручатися у внутрішні справи інших держав, як це у свій час робив Гітлер.

КЕРІВНИЦТВО НІМЕЦЬКОЇ Католицької Церкви висло зазвдокт за східнонімецького адвоката Вольфганга Фогеля, арештованого згідно з обвинуваченням у хабарництві. На поверхню німецького суспільного життя знову виринула тема співробітництва Церков у колишній Східній Німеччині з комуністичним режимом, який завербував три тисячі священників та інших церковних службелів. Дотепер Фогель був відомий як посередник при обміні Френсіса Гері Паверса на совєтського шпигуна Рудольфа Абеля, однак документи зі східнонімецьких архівівських архівів свідчать, що він співпрацював зі Штазі від 1954 року.

УРЯД НІМЕЧЧИНИ визнав, що у виліді бюрократичної помилки 15 танків типу „Леопард“ було надано Туреччині, чим порушено парламентарну заборону. Голова фракції соціал-демократів Руді Вальтер виступив з вимогою звільнити Отфріда Генніга від обов'язків міністра оборони Німеччини. В четвер, 26-го березня, уряд канцлера Коля Клакв заборону на доставку до Туреччини будь-якої зброї.

ДЖ. БУШ ПРОПОНУЄ ДОПОМОГУ СНД

Вашінгтон. — Президент Джордж Буш запросив у Білий Дім лідерів обох фракцій у Конгресі і виклав їм урядову програму допомоги республікам колишнього Совєтського Союзу. „На американського платника податків, — сказав Президент журналістам, — додатковий тягар не ляже. Ми використаємо гроші, передбачені у бюджеті“.

Дж. Буш також зауважив, що його теперішнє становище абсолютно не зв'язано з виборчою кампанією.

Президент повідомив, що З'єднані Штати разом з іншими країнами візьмуть участь у програмі допомоги колишньому Совєтському Союзові на суму 24 біл. дол. Скільки виділять конкретно ЗСА, Буш не уточнив. Але судячи з того, що він попросив Конгрес схвалити 12,5-білйонний внесок З'єднаних Штатів у Міжнародний валютний фонд, американський вклад становитиме коло 6 біл. дол. З 24 біл. дол. міжнародної допомоги Заходу 6 біл. призначені на перетворення карбованців в конвертовану валюту, а 18 біл. — на перетворення економіки Росії і країн СНД. За словами Буша, індустриальні країни

Заходу закінчать до кінця квітня вироблення подробиць програми допомоги.

Президент також попросив Конгрес відкликати всі закони — їх тепер нараховується понад 260, — часів „холодної війни“, які передбачали різні обмеження і заборони на співробітництво зі Совєтським Союзом.

Буш повідомив про надання країнам СНД 1.1 біл. дол. у кредит на купівлю американських сільськогосподарських продуктів. З цієї суми 600 млн. дол. призначено Росії і 500 млн. дол. — іншим республікам колишнього СССР. Президент закликав до більш активної ролі ЗСА в житті нових республік. Така роль може здійснюватися з допомогою дипломатичних засобів, при участі Корпусу миру й Інформаційної агенції ЗСА.

Виступяючи на пресовій конференції у Білому Домі, голова сенатської комісії у справах ооронь демократ Сем Нанн сказав, що він і його колеги з обох партій внесли кожен 30 конкретних рекомендацій Президентові з приводу того, що саме треба включити у програму колишнього Совєтського Союзові.

Футболісти України припиняють контакти із СНД

Київ (УНІАР). — Тут у понеділок, 30-го березня, Федерація Футболу України оприлюднила офіційну заяву, у якій сказано, що без погодження з українськими футбольними клубами Федерація футболу СНД включила кілька українських футболістів до футбольних федерацій Співдруж-

ности. Крім того, Асоціація федерацій футболу СНД видала дозвіл на перехід до закордонських клубів кількох українських футболістів і тренерів без відома Федерації футболу України. У зв'язку з цим ФФУ припиняє свої далішні зв'язки з Асоціацією федерацій футболу СНД.

В АМЕРИЦІ

У ВІВТОРОК, 31-ГО БЕРЕЗНЯ, президент Джордж Буш запропонував на посаду голови Федерального управління авіації, колишнього генерала летунства Тзмаса Ричардса. Пропозицію Президента на цей пост мусить схвалити Сенат. Попередній номінат Президента Джеррі Суррі два тижні тому звернувся з проханням, щоб його кандидатуру зняли з листи кандидатів. Спостерігачі говорять, що це внаслідок його постійних сутичок із заступником секретаря Департаменту транспорції Джеймсом Бюсі, колишнім головою Федерального управління авіації. Ген. Т. Ричардс відійшов на пенсію після 34-літньої військової служби в 1990 році.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ категорично відкинула бюджетний план демократів, в якому планувалося понад 6 біл. дол. заощаджених із видатків Пентагону перенести на різного роду соціальні програми, що було б зрівнянням бюджетового договору між Конгресом і Білим Домом. План відкинута голосами 238 до 187 з тим, що 76 демократів прилучилися до 162 республіканців, голосуючи проти. Лідери демократів сподівалися, що їхній план не перейде, однак були дуже заскочені тим, що він був відкинений такою великою кількістю тактичних однопартиїців. Аналітики твердять, що це казує про втрату поваги та впливів демократичного проводу, який сильно критикують за невміле поладження скандалу пов'язаного з банком і поштовим урядом Палати Репрезентантів.

УРЯДОВІ ЧИННИКИ кажуть, що прокуратори Ірано-контра афери перевели цілий ряд розмов із високопоставленими урядниками Пентагону з часів урядування колишнього президента Роналда Регена, щоб встановити ролі військових чиновників у тій афері. В останніх кількох тижнях прокуратори неофіційно зустрічалися з ген. Коліном Повеллом, шефом об'єднаного штабу американських збройних сил, який тоді був асистентом секретаря Департаменту оборони відповідальним за справи міжнародної безпеки, а тепер є координатором допомоги ЗСА для держав колишнього СССР.

У ВІВТОРОК, 31-ГО БЕРЕЗНЯ, засоби масової інформації дізналися про те, що міністерство палива і енергетики Росії підписало договір з американською компанією „Маратон ойл“ у Гюстони у справі геологічних розшукув нафтових покладів на острові Сахаліні. За всіми підрахунками ці прелімінарні розшуки коштуватимуть приблизно 10 міл. дол., що є одним із фінансово солідніших договорів підписаних Росією із закордонними фірмами. Дуже скоро після того, як справа підписаного договору стала відомою, місцева влада на Сахаліні обурилася таким поступованням центру, заявляючи, що їх відсунуто від певного заробітку. З цього приводу президент Росії Борис Єльцин назначив окрему комісію, щоб розглянути справу притенсій місцевого уряду Сахаліну.

Відбулося святочне іменування

перших членів АІН зі ЗСА

14 перших членів АІН України з Патріярхом УАПЦ Мстиславом.

Іст Ганновер, Н. Дж. (О. Кузьмович). Тут у приміщеннях готелю Рамада відбулося в неділю 15-го березня урочисте іменування перших членів Академії Інженерних Наук України із діаспори, а конкретно із ЗСА.

Іменування перевели гості з Києва — дотеперішній ректор Київського Політехнічного Інституту проф. д-р Петро Таланчук, який тепер є міністром освіти України,

проф. д-р Михайло Згуровський, іменований на пост ректора КПІ, і проф. Анатолій Петренко, перший президент АІН України.

У вщерть заповнений залі із понад 250 гостями, серед яких були представники провідних українських установ, усі колишні голови Товариства Українських Інженерів Америки та перші іменовані члени АІН України, при почесному столі засіли Патріярх Київ-

ський і всієї України УАПЦ Мстислав, гості з України, заступник українського амбасадора до ООН Віктор Крижанівський з дружиною Людмилою, парох української православної катедрі св. Володимира в Нью Йорку о. протопресвітер Володимир Базилевський, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку о. Михайло

(Закінчення на стор. 3)

Розподіл імперської спадщини

Обширна кореспонденція з Москви у „Нью Йорк Таймс”, зреферована у „Свободі” з 1-го квітня ц. р., тільки сповидно стосується конфлікту між Росією і Україною за Крим і Чорноморську флоту. Насправді — проблема ще ширша і складніша. Ідеться про розподіл між спадкоємців імперії її велетенського майна — територій, будинків, наявних і скритих маєтків, незлічаних сум у закордонних банках. Чорноморська фльота і Крим — це тільки частина тієї незрахованої спадщини. Советський Союз складався з 15-ти назверх самостійних республік, насправді колоній з одною диктаторською владою у Кремлі. У колоніях правила тільки, градоначальники, з яких чорними кривавими буквами записано по віки в історії України Лазар Казанович, організатор і виконавець кремлівського наказу про переведення за всяку ціну колективізації сільського господарства в Україні. Тією ціною були сім мільйонів хліборобського активу, ціла українська верства людей, які любили ріпцю і вміли з нею поводитися.

Упадок комунізму і розвал імперії фактуалізував нові проблеми. На цьому місці була вже кількакратно мова про те, що понад 70-тилітня влада комунізму мусіла залишити після себе більший чи менший хаос. Підписано у Мінську та в Альма-Аті наспіх принципи нової не-то коаліції не-то союзу чи міждержавної співпраці на базі повної самостійності кожної з тих 11-ти держав, невтручання у внутрішні справи іншої країни та пошанування кордонів. Ми обурюємося, що Росія уважає себе єдиним фактичним спадкоємцем імперії. Але фактом є, що Росія опинилася в упривілейованій ситуації, бо вона мала Кремль, кількамільйонову сухопутну армію плюс всі явні і засекречені роди зброї, державний банк, валюту, державний апарат — все те, чого, наприклад, Україна не мала. Вона ще тільки домагається повернути їй належну частину спадщини по імперії. Нема у сучасній структурі політичного світу надрядного чинника, який авторитетно рішав би у таких справах. Щойно тепер думають дати Раді Безпеки Організації Об'єднаних Націй ексекутивну силу у постаті власної невеличкої армії. На наших очах перевірюють реальну вартість того експерименту на території роздертої громадянською війною колишньої Югославії. Існує у Гаазі Світовий Суд, чи пак Міжнародний Трибунал, і можна здогадуватися, що Україна скаржитиме до Суду Росію за передачу Україні пропорційно належної їй частини майна колишньої імперії. Адвокати роками тягнутимуть такий процес, а тим часом Росія має у кожній чужинецькій країні розкішні палаци для своїх амбасад, в Америці має — крім Вашингтону — у Нью-Йорку цілий комплекс своїх будинків. Державність України визнала понад 100 держав, але не можна нав'язати з ними нормальні дипломатичні взаємини, бо нема будинків — ані у Києві ані у чужинецьких столицях (вибачте будинки є — нема грошей на придбання їх).

У конфлікті за Чорноморську флоту і Крим кожна сторона має свої аргументи і ні одна з них не має 100-відсоткової правди. Це подобається нам або не подобається — так воно є. Чорноморську флоту розбудували царі від Петра I-го, який мріяв про заволодіння Дарданельським і Босфорським проливами, про запанування на Середземному морі і здобуття шляхів до Індії. Більшість моряцького персоналу становить там російський елемент. На Кримі ж ніколи українці не мали більшості, а мали її татари на спілку з росіянами — 1-го грудня минулого року голосували за участь в українській державі. Чорноморська фльота з своєю головною кватирою у Севастополі на Криму залежні від харчів з України. Україна не потребує і не хоче важких одиниць Чорноморської фльоти. Леонід Кравчук і Борис Єльцин — політики розумні, реалісти, кожний з них має труднощі у рідній громаді, тому мусять робити обережно кожний крок, але всі вони напевно свідомі, — що всупереч бажанням екстремістів і максималістів — в обох тих справах мусить прийти до компромісу. Це не легка справа і вимагає часу. Тим часом це тема для журналістів. Читачі не повинні надто хвилюватися, читаючи про такі конфлікти, бо ті конфлікти — природна і логічна річ — спадщина розвалу імперії.

На шастя серед тюменських нафтовиків дуже великий процент українців. Вони зустрічали прем'єра Фокіна синьо-жовтими прапорами. Призначений Єльциним губернатор Тюмені усунув саму можливість сварки з українцями (це небезпечно!) — і Україна почала отримувати близько 4 мільйони тонн нафти на місяць — тобто майже стільки, скільки потребує її економіка. Приклад доволі показовий. Він підказує також, що Росія неспроможна воювати з Україною: третина офіцерів у військах Шапошнікова — українці. А це, звичайно, війська Єльцина під прапорами СНД.

Нещодавно стався такий випадок. Командир полку стратегічної авіації, запозятий російський патріот, підняв свій полк з української авіаційної бази й перелетів до Росії. Його там вітали як національного героя. Таким чином Україна втратила шість стратегічних бомбардувальників. У відповідь генерал, командир дивізії стратегічної авіації, український патріот закликав особовий склад, прийняти присягу на вірність українському народові. Окрім генерала-українця авіаційна дивізія налічувала понад 60 відсотків серед офіцерського складу. Присяга була прийнята, Україна збагатилася на 21 стра

Добре сталося, що Уряд УНР в екзилі скликав надзвичайну сесію Української Національної Ради для вирішення долі цієї установи у зв'язку з історичними подіями в Україні. Добре сталося, що та сесія відбулася у днях 14-го і 15-го березня 1992 року у приміщенні Осередуку Української Культури у Бавнд Бруку, Н.Дж., і добре сталося, що вона минулася без якихось скреготів, з молитвою напочатку й відписанням національного гімну з його анахронічним вже текстом на закінчення нарад. Ні одне велике зібрання з сотнею учасників і гостей не є ідеально добре, — воно завжди має світлі і тіні. Дозвольте розмежувати їх.

Найпершим світлим успіхом Надзвичайної Сесії УН Ради було одностороннє схвалення, щоб 24-го серпня цього року, в перші роковини проголошення державної незалежності України передати державній владі в Україні повноважності Державного Центру УНР в екзилі. Від цього моменту УДЦентр перестав існувати. Підготовка Урядом УНР в екзилі до такої постанови не була легка і гладка, бо були одиниці, які висували застереження: мовляв, ще нема в Україні конституції, ще може різне трапитися і т.п. Шашливо, це були відокремлені голоси і на самій сесії дискусії над цією принциповою проблемою не бу-

Микола Руденко

ТЯЖКА ТИ, ШАПКО МОНОМАХА

III

тегічний бомбардувальник. Маршалові Шапошникову довелося припинити ці небезпечні ігри.

Я свідомо зосередив увагу на труднощах, які сьогодні переживає Україна. Вони майже всі викликані тим, що молода держава просувається вперед метою спроб і помилок. Наведу такий приклад. Відразу після референдуму, що вирішив долю України, депутати Верховної Ради величезним патетично прийняли закон про пенсії, котрий збільшив пенсійний фонд України від шести до семи-десяти мільярдів на рік. Булетів до Росії. Його там вітали як національного героя. Таким чином Україна втратила шість стратегічних бомбардувальників. У відповідь генерал, командир дивізії стратегічної авіації, український патріот закликав особовий склад, прийняти присягу на вірність українському народові. Окрім генерала-українця авіаційна дивізія налічувала понад 60 відсотків серед офіцерського складу. Присяга була прийнята, Україна збагатилася на 21 стра

Іван Кедрич

СВІТЛА І ТІНІ НАДЗВИЧАЙНОЇ СЕСІЇ УНРАДИ

була присутність Патріярха Української Автокефальної Православної Церкви Мстислава I. Не зважаючи на пізній вік і фізичну неміц, він доказав знову свій тісний зв'язок з громадою, що його активно зберігав цілезовишнім світом — приславши до цієї делегації і теж передали владі в Україні свої повноважності. Д-р Степан Ворох взявся за реалізацію цього розумного проєкту, але його місяця, як можна було передбачати, скінчилися повною невдачею. Українці люблять бачитися у фізичній і плекати їх, і на це нема ради. Л. Кравчук висловив М. Плав'юкові ці бажання, щоб оця делегація не була надто велика, не переступила якогось десятка осіб. Бажання правильне: не варто давати зловинним людям причини договорення, що державність України від Попраду по Дін почалася щойно з передачею повноважень делегацією гурту громадян з Америки. Достойний характер цієї церемонії у Києві підкреслили би тільки дві промови: Президента УНР в екзилі М. Плав'юка і Президента України Л. Кравчука. Такий історичний акт не є тереном красномовного попису.

Світлим моментом сесії

виступав, що проблема комуністичної більшості в парламенті буцімто розсмоктується. Та чи так воно насправді? Ой, ні! У Києві та інших містах України немає таких комуністичних демонстрацій, яка 17-го березня 1992 року вирувала й хлюпала червоною піною в Москві. Але ж треба бути наївним простачком, аби переконатися себе, що українська партократія не мріє про реванш. Вона сьогодні захопила багато державних посад, особливо на рівні областей і районів. Ось приклад. Голова райвиконкому (районного виконавчого Комітету) Ямпольського району Вінницької області (до речі, жінка) і досі тримає над своєю головою синьо-червоний прапор УСР, не кажучи вже про портрет Леніна. У райвиконкомі працює 15 посадових осіб із колишнього райкому партії. Нічого дивного тут немає: усі вони лишні сидіти в тих самих кірсах і в тому ж самому приміщенні, де містився райком. А голова райвиконкому — його вчорашній перший секретар. Все тут лишилося так, як було — до найменшої дрібниці. То хіба ж вони, вчорашні райкомівці, не мріють про повернення неподільної влади, яку їде вчора їм забезпечував могутній ЦК КПСС?

Закінчення буде.

дід з Австралії. Врешті — треба висловити признання за дуже дбайливу технічно-інформаційну підготову: кожний делегат отримав у тещі не тільки проєкт програми нарад і тексти всіх проєктів постанов, але навіть книжечку Тимчасового закону Державного Центру УНР в екзилі з 10-го червня 1948 року, коли то створено УНРаду, як сурогат парламенту в екзилі, залишаючи на боці, чи він таким став і чому не став... З-посеред тієї сесії треба назвати на першому місці перевантаження програми. Три доповіді, плюс четверта, якою насправді стала вступна промова голови Національної Ради. Доповіді один з одним не порозуміли і тому у кожній промові вживали ці самі гурра-патріотичні фрази. Цікава річ: це була сутополітична конференція з прицілом на історичну політичну настанову. І поплили потоки патріотичних фраз. Виступи обоє делегатів з Верховної Ради України Лариса Скорик і Михайло Гришко — одне одному неподобні, інші владі, інший спосіб звітування, але обоє дуже ділові, відносинами в Україні взаємно себе доповнювали і заявляли себе оптимістами.

Позитивним явищем було велике число присутніх: 69 управнених до голосування, всіх на залі близько 90 осіб. Приїхали люди не тільки з дуже далеких міст Америки, але й із Канади та Англії, був уповноважений

З-посеред тієї сесії треба назвати на першому місці перевантаження програми. Три доповіді, плюс четверта, якою насправді стала вступна промова голови Національної Ради. Доповіді один з одним не порозуміли і тому у кожній промові вживали ці самі гурра-патріотичні фрази. Цікава річ: це була сутополітична конференція з прицілом на історичну політичну настанову. І поплили потоки патріотичних фраз. Виступи обоє делегатів з Верховної Ради України Лариса Скорик і Михайло Гришко — одне одному неподобні, інші владі, інший спосіб звітування, але обоє дуже ділові, відносинами в Україні взаємно себе доповнювали і заявляли себе оптимістами.

Позитивним явищем було велике число присутніх: 69 управнених до голосування, всіх на залі близько 90 осіб. Приїхали люди не тільки з дуже далеких міст Америки, але й із Канади та Англії, був уповноважений

Правда, проголошенню суверенітету і державної незалежності України і вислідів референдуму, як зрештою, усім мирній революції в Україні і на просторах колишнього Советського Союзу взагалі, сприяє зовнішня кон'юнктура, від перших реформ Горбачова починаючи. Без тих передумов уся теперішня динаміка і сила українського та інших народів колишнього Советського Союзу не мали б змоги так швидко себе виявити.

Отож підтримка народу і провідні кадри створили два основні елементи сили сучасного руху державного відродження в Україні. Третім чинником його сили є його програма, завдяки якій він міг приєднати ширші кола суспільності і здобути добре ім'я в сторонньому світі. Значення програми Руху та інших демократичних партій для їх успіху не можна переоцінити. Вистачить згадати, які погані наміри намагаються в останніх роках приписати нашій ворогів відродженню українського народу і його молодій державі. Донедавна Горбачов лаяв свід маривом апокаліптичної катастрофи, якщо Україна та інші республіки відділяться від Москви, а йому акампаньювали деякі західні діячі. Малювалися картини кровопролиття, міжнародних воєн, може навіть атомового ліхоліття.

Гідною відповіддю на такі намагання очорнювати Україну є програми демократичних партій. Ось так, наприклад, у програмі Руху, що була схвалена на його першому з'їзді у вересні 1989 року, читаємо, що Рух „керується принципами гуманізму, демократії, гласності, плюралізму, соціальної справедливості, інтернаціоналізму”, а далі говориться про забезпечення рівних прав всіх громадян незалежно від національності, про засудження всяких

Іван Я. Хамуляк

„Здобудеш українську державу, або згинеш у боротьбі за неї”

Одним із постулатів, що їх нас вчили, а ми передавали їх далі молодшому поколінню, є саме цей, що у наголовку статті. Українська держава вже існує, нині її треба закріпити і розбудувати, як і конечно по цілому світі організувати мережу дипломатичних амбасад і консульств, заповнених динамічними нашими представниками, щоб нас репрезентували і діяли в нашому національному інтересі. І ті речі треба планувати на сотні майбутніх років, треба б в що відповідальність вживатися, відповідно формувати наші дії, наше буття. І треба думати про щонайменше 60 мільйонів українську націю, бо незважаючи на ті чи інші ворожі нам дії тає число країнців у всьому світі зберігається, не враховуючи льоаяльних і готових допомогти розбудувати наше державне життя людям чужо-національних елементів. Події так скоро розвиваються, що ми часто не маємо „часу” їх повні зрозуміти і відповідно до того діяти.

Щоб розбудувати українську державну посілість в світі, нам треба грошей. Ми часто читаємо преси, що з тієї чи іншої нагоди українці складають гроші на будову церков, на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля, останньо зустрічаємо частіше вже жертви на Фонд Допомоги Україні. Жертвуймо на той Фонд Допомоги України частіше і більш суми і в Україні і в діаспорі. І ми можемо і не зчути, як по краях світу виростають нові будинки з тризубами і синьо-жовтими прапорами, а в них почнуть діяти представники нашого народу. Там будуть і наші політологи, наші журналісти, наші дипломати, які представлятимуть інтереси нашого народу. І тут перейдемо від декларцій і маніфестів до конкретних дій, тим більше, що наша держава в скорому часі повинна б нараховувати понад 60 мільйонів населення. Це вже держава більшого розміру, ну і більшого світового значення. Треба нам тут візію творити, нею жити і діяти її реалізації діяти. Того ніхто за нас не зробить. Будемо наші церкви, часто навіть величаві, але амбасди і консуляти будуть теж виявом нашого патріотизму, пошани до себе, віри в свої власні сили.

Біля сотні народів у світі вже визнали Україну, однак ні в одній країні ми не маємо нашої офіційної амбасди чи консуляту. Вправді ми стараємося, і зовсім слушно, дістати щось із спадків колишнього СССР. Росіяни

форм тоталітаризму, расизму, ксенофобії та інших. Такий меті добре служать також окремі закони Верховної Ради України, зокрема про права меншостей, врешті виважені заяви Леоніда Кравчука як голови держави.

Складнішою видається проблема співпраці діючих в Україні організованих політичних сил. Відомо, що для здорового функціонування держави, як і кожної людської спільноти, потрібний баланс між тими хто править і опозицією, яка через критику може вносити зміни в діяльність уряду, очевидно, при взаємному пошануванні вимог національного інтересу. Однак справа в тому, що сьогодні в Україні становище виїняткове. Народне господарство знаходиться в глибокій кризі, а економічний шантаж шовіністичних елементів в Росії може привести до соціального неспокою. Побіч демократичних партій, на які, як видно ставить голова держави, діють антидемократичні опозиційні сили старого режиму, що стоять на перешкоді реформам, та інші екстремістські елементи. Це тоді, коли державне будівництво вимагає соціального миру, співпраці, єдності всіх демократичних сил, які повинні брати на себе співвідповідальність за керівництво державою.

Потрібна також політична культура верхів і суспільності, усваєння всього дрібного, що ділить, усвідомлення, що час есфорії, парадности і багатослів'я минув, що прийшли будні державотворення, що треба ліквідувати спадщину минулої неволі. Один приклад: школи в Україні ще у великій мірі російськомовні, не вистає підручників, а новий підручник „Історії України” для вищих клас зредатований людьми доби Щербицького! — як пишє преса — такий його зміст. Мусіли б в цій справі сказати своє слово депутати та інші громадські і політичні діячі України. Це корисніше чим особисті спори і групові непорозуміння.

Труднощі і небезпеки сучасної України є тепер зовсім іншого типу як ті, проти яких вистовілітати тому треба було боротися воякам УПА та всьому організованому визвольному рухові. Тоді ворог намагався їх тотально знищити,

(Закінчення на стор. 3)

Мирислав Прокоп

50-РІЧЧЯ УПА І ПАРАЛЕЛІ НАШИХ ДНІВ

II

Але помилкою було б думати, що УПА — це тільки історія. Вона, як вже згадано, повчає також дещо про сучасне і майбутнє. Зрозуміло, що УПА — це замкнений історичний феномен. Її методів боротьби не можна було б приміняти до наших днів навіть тоді, коли б ще не було незалежної української держави, а вона ж існує. Проте, окремі риси та елементи її сили актуальні і сьогодні.

Як сказано, силою УПА була підтримка ширших кіл народу. Це також база сучасного національно-державного відродження в Україні. Ось, на наших очах, в останніх роках політична свідомість, зрілість та активізація частини суспільства створили ґрунт для постання і дій різних громадських та політичних формацій. Але для того, щоб на такому ґрунті зародилися такі формації, потрібні були ті перші відважні, хто організаційно оформлював стихійні прагнення народу.

У 1970 і 1980 роках таку ініціативу виявили передусім колишні репресовані члени Української Гельсінської Спілки і окремі діячі зі середовища Спілки письменників України та інші діячі культури. Вони формували політичну думку і конкретні домагання та напрямні діяльності. Вони також ініціювали постання громадських і політичних організацій, передусім Народного Руху України, більшість з них творять демократичний блок сучасного українського політичного спектру.

Діячі такого типу і їхні послідовники були також рушійними силами таких великих народних здвигів, як, наприклад, ланцюг єдності 22-го січня 1990 року в роковини самостійності і соборності УНР, відзначування роковин Запорізької Січі, вибори у 1989 і 1990 роках та інше. Вони також відіграли велику роль у створенні*

Влаштували...

(Закінчення зі стор. 1)

характеризував С. Гордінського як видатного діяча української культури і на закінчення з великим відчуттям прочитав вірш С. Гордінського про розстріляного 1934 року молодого

26-річного поета Олександра Влизька, з яким С. Гордінський був у зв'язку. Д-р Степовик говорив про Гордінського як мистця, особливо ним проєктовані мозаїки в римській св. Софії, де мистець погодив вимоги візантійського обряду з новітніми мистецькими течіями. Артистка Яблонська з чуттям прочитала низку віршів поета.

Несподівано на цьому вечорі був теж брат Святослава д-р Володимир Гордінський, який саме тоді перебував у Києві у зв'язку з модернізацією українських шпиталів. Він розповів де-що про літературно-мистецьке життя Львова 30-их років, яке оживляв своїми новими ідеями і формами брат Святослав.

Гарною пам'яткою цього вечора були мистецькі, метрової величини плякати, які оздобляли мурі столиці.

Відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

Вівчар, ЧНІ, інж. Юрій Гончаренко, голова ТУІА з дружиною інж. Марією, інж. Євген Змий, заступник голови ТУІА з дружиною Наталією, інж. М. Гнатейка, інж. Є. Змія та інж. З. Салевича надали почесне членство в ТУІА проф. д-рові П. Таланчуку.

Бенкет відкрив інж. Є. Змий, який подав коротко історію ТУІА та пояснив причину того святочного зібрання, передаючи провід бенкетом інж. Зенонові Салевичеві. Після молитви, яку відмовив о. В. Базилевський, ведучий бенкетом представив присутніх на залі усіх колишніх голів ТУІА, як також представників поодиноких організацій, в тому головну радну ред. Рому Гадзевича, як представницю Українського Народного Союзу.

Голова ТУІА інж. Ю. Гончаренко у своєму слові підкреслив, що на потребу сьогоднішнього часу є допомога Україні в економічно-індустріальній діяльності, що виконує по своїм силам ТУІА в ЗСА. Це було завжди цілком їхнього товариства від його заснування перед 44 роками і сьогодні члени його можуть перепроводити поставлені собі від початку завдання вже у практиці. Як доказ того, він вказав на акцію почесного члена ТУІА д-ра Михайла Яримовича, який завдяки своєму високому становищу зумів організувати зустріч президента Академії Інженерних Наук України з американською подібною інституцією, головою якої під сучасну пору є Роберт Вайт. Створена в 1991 р. АІНУ має за завдання сприяти технічно-науковим силам до співпраці, а з тим такі українські сили із ЗСА, які б допомогли своїм знанням до розвитку економіки в Україні. Одним святочним бенкетом представники АІНУ включають у неї перших 12 інженерів-експертів, що допомагають у цьому розвитку із терену ЗСА. Пропозиції на номінації

подало саме ТУІА, яке тісно співпрацює із АІНУ, як і з КПІ, та його дотепершнім ректором проф. д-ром П. Таланчуком. Для відзначення його ролі в тому процесі співпраці голова ТУІА інж. Ю. Гончаренко на загалом, інж. М. Гнатейка, інж. Є. Змія та інж. З. Салевича надали почесне членство в ТУІА проф. д-рові П. Таланчуку.

Другим забрав слово проф. д-р П. Таланчук, який говорив вже радше як новоіменований міністр освіти України, а не як ректор КПІ. Він затронував важливу проблему теперішнього шкільництва в Україні та підкреслив ключову роль, яку освіта відіграє в розвитку української держави, де мусить бути власна національна концепція. Він звернув увагу на те, що економіку країни не можна піднести без науково-технічного процесу і тому такі важливі є зв'язки з українською діаспорою, в якій можна знайти розум і фаховий досвід, що тепер так потрібні Україні. Вкінці проф. д-р П. Таланчук гаряче закликав до єдності так в політичному житті, як і церковному та в кожній іншій діяльності і прохав допомоги із ЗСА не в грошах, а в знанні і економічному піднесенні України.

Промовець звернув увагу також на довгий та важкий шлях до розвитку України, вказуючи на інші країни, що мусили недавно перейти подібне зусилля, але оптимістично заявив, що процес відродження розпочався, — тільки усі мусять діяти спільно для завершення сварів, непорозумінь так на церковному відтинку, як і політичному, регіональному, чи суспільному, не забуваючи однак, що „Рим нам не батько, а Росія не мати“.

Після закінчення слова проф. д-р П. Таланчук, яке присутні прийняли гучними оплесками, відбулася кульмінаційна точка програми бенкету, а саме вручення грамот членства АІН України технічним фахівцям із ЗСА. Поодинокі викликані вступали на підвищення, де грамоти вручали їм гості з України. На жаль, не пояснювано присутнім, в якій галузі технічних наук працюють нові члени АІН України, та ці інформації ми дістали опісля від голови ТУІА.

Першим отримав грамоту д-р Михайло Яримович, заступник президента Роквел інтернешенел, колишній заступник секретаря латунських сил ЗСА, колишній співпрацівник НАТО і співробітник фон Бравна, відомий на світовій арені в ділянці авіації. Далі надано грамоту членства інж. Володимирові Назаревичеві, спеціалістові у ділянці мінералів, голові відділу мінералів у фірмі Пфайзер, та її представникові на Японію; інж. Михайлові Корчинському, відомому у ділянці металургії та маркетингу, директора по цій лінії в американських сталевих корпораціях, спеціаліста

Проф. П. Таланчук надає членство в АІН України д-р Д. Лисій. Приглядається Патріарх УАПЦ Мстислав.

Проф. П. Таланчук надає членство в АІН України д-рові М. Яримовичеві.

міжнародного стажу, що був у 1991 році відзначений за свої заслуги в розробленні теорії металургії Американським інститутом металургії і нафтових інженерів нагородою ім. Роберта Ерда МекКоннелла.

Іншими іменуваними були: д-р Олександра Біланок — професор фізики Свартмор коледжу, викладач у численних університетах світу, автор наукових праць; д-р Олександр Серафим — спеціаліст в ділянці фінансів автомобільної індустрії, автор технічних публікацій контролер фірми Форда в ЗСА і Південній Африці; д-р Володимир Косоноцький, заслужений професор і завідувач кафедри онтоелектроніки і великих інтегральних систем, піонер в розробленні й застосуванні оптичних приладів, обраний тепер членом Національної академії інженерів у Вашингтоні; д-р Любомир Онішків — автор понад 13 патентів та 50 публікацій з ділянки електронічного опанування і редактор ІЕ-ЕЕ публікацій; д-р Богдан Крамарчук, професор менеджменту, що опрацював плян економічного розвитку в Україні, співробітник КПІ; д-р Любомир Романів, науково-технічний спеціаліст у комп'ютерській техніці в Ай-Бі-Ем з рядом патентів в тій ділянці; інж. Ігор Суховерський, міжнародно відомий знавець алюмінієвої індустрії, заступ-

ник президента фірми Алкоа в різних країнах; мгр Мирон Гнатейко, відомий спеціаліст у фінансовій діяльності в індустрії медичних інструментів, заступник президента компанії; інж. Юрій Гончаренко, спеціаліст аеродинаміки і конструкції літаків на коротку віддачу, інженерного менеджменту, власник фірми Ренко, дочиний голова ТУІА. Єдина жінка прийнята до АІН України із терену ЗСА була д-р Дарія Лиса, старший науковий спеціаліст в ділянці каталітичних матеріалів для нафтової індустрії. Дванадцять із нових членів АІН України були запропоновані ТУІА, а інж. Ю. Гончаренко і М. Гнатейко отримали членство з ініціативи АІН України.

Примісному несподіванкою на бенкеті було вручення інж. Методієм Боречьким в імені голови ЗУД-АК-у д-р Олександра Біланка чека на суму 2,500 дол. для потреб Академії Інженерних Наук України, за що дякував проф. П. Таланчук, уважаючи цей дар символом єдності.

Патріарх УАПЦ Мстислав на закінчення забрав слово, в якому дякував Богу, що міг бути учасником того бенкету та надання почесного членства, і підкреслив як важко бути лікарем людських душ, що належить до завдань релігійних провідників.

Молитвою закінчив бенкет о. М. Вівчар.

НІМЕЧЧИНА ПРИПИНІЛА доставу зброї в Туреччину з огляду на те що Анкара його використовує проти мирного курдського населення. Після нападів турецьких літаків на курдські населені пункти і шатрові селища Бонн вимагає, щоб Спільний ринок заявив Анкарі протест.

50-річчя УПА і паралелі...

(Закінчення зі стор. 2)

бо вони стояли на перешкоді пануванню над Україною. Вони ж вели боротьбу за самостійну Україну і вірили, що їм судилося здійснити заповіт попередніх поколінь. В обличчі неспівмірності своїх і чужих сил, вони також вірили, що, коли навіть їх не стане, то, як до них писав їх Головний командир ген. Тарас Чупринка у святочному наказі в п'яті роковини УПА у 1947 році, „на героїзм УПА і визвольно-революційного підпілля будуть виховуватися нові українські покоління“.

Сьогодні українська нація не знаходиться у такій межовій ситуації. Вороги не можуть тепер знищити українську державу. Але, як сказав Леонід Кравчук на Першому конгресі українців з-поза України, „нам справді важко“. Він говорив про недостатку досвіду державотворення, про потребу організованості, дисципліни праці і єдності. Додати ще треба безперервні атаки імперських кіл, які не можуть погодитися з самою думкою існування української держави. В таких умовах керівникам сучасної України прийдесть виявляти великий розум, послідовність і стійкий хребет, знання справи і почуття історичної відповідальності, — може не менше як їхнім попередникам минулих десятиліть і століть. Це проба сил на міру справжніх державних діячів.

В СУБОТУ, 28-ГО БЕРЕЗНЯ, голова Верховної Ради Білорусі Станіслав Шушкевич звернувся до командирів Білоруської військової округи з проханням передати для білоруських фермерів живану військову техніку. Вже у квітні-травні нові фермерські родини дістануть вантажні авта і пересувні електростанції.

У світлу пам'ять покійної
МАРІЇ КРИСЬ-ДУБЕЙ
матері нашої співробітниці ДОЗІ ДУБЕЙ,
АДМІНІСТРАЦІЯ І РЕДАКЦІЯ СВОБОДИ
І УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА,
ЕКЗЕКУТИВА І ПРАЦІВНИКИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
зложили 367 дол.
на будову церкви в Агафівці, Одеська область.

У Сороковий день СМЕРТИ...
Повідомляємо рідних, приятелів і знайомих,
що в 40-ий день відходу у вічність

бл. п.
СОФІЇ КОГУТ
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ
буде відправлена
в п'ятницю, 10-го квітня 1992 р., о год. 9-й ранку
в церкві св. Юра в Нью Йорку
Про молитви за спокій душі покійної просить
РОДИНА

ПОДЯКА
З волі Всевишнього відійшов від нас
дня 27-го січня 1992 року
у вічність
наш найдорожчий
МУЖ, БРАТ, ШВАГЕР І СТРИЙКО

бл. п.
Ярослав Чайківський

У нашому безмірному смутку, що його заподіяла чам ця невіджалувана втрата, ми зазнали безліч виявів глибокого і щирого співчуття від наших рідних, приятелів і знайомих, а також від наших сусідів-американців. Усім їм спаддаємо нашу найсердечнішу подяку.
Зокрема щиро дякуємо Всч. о. Маріанові Струцеві за відвідування покійного в шпиталі, за відправлення усіх го-хоронних обрядів та за глибоко зворушливе слово над його домовиною в церкві в Бостоні. Рівнож дякуємо Всч. о. І. Вівчарові з Ньюарку за відправлення Панахиди в Бавнд Бр-ку, Н. Дж. Щира подяка Дмитрові Галонці за спів під час Служби Божої в Бостоні, Масс.

Наше сердечне спасибі усім рідним і приятелям за по-жертви на Служби Божі, квіти, пожертви на Фонд Відродження України та пожертви на церкву св. Володимира в Глен Спей, Н. Й. Дякуємо всім за численну участь у Панахиді і похороні, та всім тим, що передали нам висловли співчуття усно, телефонічно і письмовно.
Наша щира подяка Зені Хром'як і усім її родині за приготування тризни, а Наталі Миколаєвич за переведення збірки пожегта на допомогу України.
Вкінці висловлюємо признання і подяку похоронному заведенню Руссо Брадзерс в Бостоні за вміле і дбайливе переведення похорону.

Нехай Всевишній сторицею відплатить вам за вашу доброзичливість і справжню любов ближньому.

Дружина — ЛЮСЯ
і родина

Пожертви на СЛУЖБИ БОЖІ:

Оля і Роман Федорів, Любомир і Оксана Кузьмак, Марія Яворська, Марія Смішківська, Зеня і Юрко Яворські, Оксана і Ігор Кіналь, Наталія Миколаєвич, Оля і Любомир Шудлюк, Марія і Іван Кедмур, Анна Баран, Стефан і Міла Панчинські, Віра і Юрко Гриценко, Христя і Ярослав Масний, Катерина Баран, Дмитро і Зеня Хром'як, Богдан і Таня Смолинські, Соня Вінзор, Дмитро Мельник, родина Бачинських, Марія Василюшин, Зіна і Джон Панатоф, родина Зоуля, Михайло і Ірина Кіндрачук, Наталія і Володимир Чайковські, Катруся Терлецька.

Пожертви на ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ:
Люся Чайківська — \$200.00, Наталія і Володимир Чайковські — \$100.00, Марія Яворська — \$50.00, Марія Смішківська — \$50.00, Юрій і Зеня Яворські — \$50.00, Любомир і Оксана Кузьмак — \$50.00, Микрослав і Марія Вінтони — \$40.00, Марія Турко — \$30.00, Наталія Миколаєвич — \$30.00, Соня Вінзор — \$25.00, Оля і Роман Федорів — \$25.00, Ярослав і Ірена Луців — \$25.00, Ірена Тричко — \$20.00, Омельян Чайківський — \$20.00, Олег і Алла Чайківські — \$20.00, Іван Дідюк — \$20.00, Оля Кондратюк — \$20.00, Дмитро Мельник — \$20.00, Василь і Руз'я Ворона — \$20.00, Богдан і Таня Смолинські — \$20.00, родина Кутак — \$20.00, Марія Шербанович — \$20.00, родина Хром'як — \$10.00, родина Франківський — \$10.00, родина Турчин — \$10.00, Василь Музика — \$10.00, Іван і Марія Кедмур — \$10.00, Анна Баран — \$10.00, Зеня Грабович — \$10.00, Володимир Гетманський — \$10.00, Іван Банадига — \$10.00, Дмитро Галонка — \$10.00, Славка Брикас — \$10.00, Василь Фединишин — \$10.00, Зіна і Джон Панатоф — \$10.00.

Разом 1005.00 дол.

Пожертви на ЦЕРКВУ св. ВОЛОДИМИРА в Глен Спей, Н. Й.:
Люся Чайківська — \$50.00, Михайло і Ірина Кіндрачук — \$25.00, Богдан і Люба Загайкевич — \$25.00.
Разом 100.00 дол.

З болем і смутком повідомляємо членів-прихильників УККА та все українське громадянство,
що в неділю, дня 29-го березня 1992 р.
відійшов від нас у вічність

св. п. д-р

Михайло Снігурович

заступник президента УККА, голова округи УККА в Коннектікати, голова Відділу УККА в Нью Гейвен, Конн. та провідний член українських громадських організацій.

ПОХОРОН відбудеться 3-го квітня о 9-й год. рано при церкві св. Михайла, 567 George St., New Haven, CT., а відтак на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґ, Н. Й.

Родині і друзям покійного висловлюємо наше співчуття.

Крайова Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки

ПЕРША ПОЇЗДКА ДО НЕЗАЛЕЖНОЇ УКРАЇНИ!

Фундація
Українського Вільного Університету, Інк.,
має приємність оголосити

дванадцяті з черги поїздки до Європи на 1992 р.:

**СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ
по УКРАЇНІ**

23-го червня — 10-го липня
18 днів

Київ, Львів, Івано-Франківськ, Тернопіль, Кам'янець-Подільський, Житомир, Вінниця, Карпати, Відень.

При бажанні, учасники поїздки матимуть змогу брати участь у Світовому З'їзді Українських Студентів, який відбудеться 24-26-го червня у Києві.

1895 ам. дол.

що включає лет. приміщення та подорож.

За дальшими інформаціями просимо телефонувати:
ЛІДА І ПІЕТРО МАТІЯШЕК
(201) 790-1641

ПОДЯКА

У цьому високосному році, день 29-го лютого, був для мене знаменним, бо це мій День Народження. В той день, несподівано посипалися побажання зі всіх сторін, а між ними привітання навіть від президента Буша та пані Буш і губернатора Мішґену, Енгельса. Тому, що немаю можливості окремо подякувати кожному, хто в той день пам'ятав про мене, бажано цією дорогою висловити свою глибоку вдячність усім, які допомогли мені, своїми листами, карточками, подарунками та побажаннями по радіо, так величю від-святкувати той День, створивши його чудовим та незабутнім. Усім Вам, серцем зігрите СПАСИБІ!

Бажаю теж підкреслити, що надзвичайно приємними були для мене привітання від не-українців, які вітали мене не тільки з моїм Днем Народження, але із воскресінням України, доказуючи, що мої слова про Україну та її поневолення, в наших частих розго-ворах, западали в їхні серця.

Та хоч як радісним був мій День Народження, він не перевершив той славетний День, коли в Києві піднесено синьо-жовтий прапор, проголошуючи ці-лому світові Відродження Самостійної Української Держави. Я безмірно вдячна Всевишньому, що дозволив мені дожити до тої Золотої Хвилини в українській історії.

Однак моє окриплення применшується пригадкою про нещасні жертви Чорнобиля. Не забуваючи про них, пересилаю на руки Головної Управи Союзу Українок, через 26-ий відділ в Гемтрему, \$500.00 (п'ять сот) доларів на Фонд медичної допомоги дітям і молоді Чорнобиля.

МАРУСЯ БЕК

Світла і тіні...

(Закінчення зі стор. 2)

Коротка програма нарад була б дозволила перевести сесію в одному дні. Бенкет у першому дні скінчився о год. 1-й після півночі, наради у другому дні скінчили-ся о 7-й год. вечора і при напів порожній залі.

Вибачаюсь за трохи кри-тичній завваги. Підсумок усе ж позитивний. Висловлено думку, що треба би написати історію Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі. Прегарна думка. Але автор такої історії мусить керуватися аксіомним підходом нау-ки: писати правду. Деякі речі, які появились до цієї теми писані під кутом не-правди для адорації. Історія — це наука, а наука виклю-чає позолітку і очорнюван-ня. Всі люди, які колись і тепер працювали у ДЦ УНР були доброї волі. Честь їм за це і подяка. Але в політи-ці часом цього замало.

Fish, Field, Olesnycky and Livingston COUNSELLORS AT LAW

2040 Millburn Avenue ■ Maplewood, N.J. 07040
(201) 763-2001 ■ Telecopier (201) 763-2832

Emanuel S. Fish
Robert S. Field

Nestor L. Olesnycky
Richard Livingston

Stacy I. Benson

- Купно та продаж кооперативних помешкань — кондомініїв — домів — реальностей для інвестиційних цілей
- Заповіти (тестаменти)
- Акція після особистого поранення, тощо
- Розводів справи

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Росії Валентин Степанов заявив, що Михайла Горбачова буде викликано у прокуратуру в першій декаді квітня для свідчень у справі фінансової діяльності колишньої КПРС. Якщо з'ясується, що партія фінансувала закордонних комуністів зі своїх коштів, то в цьому випадку не виникне підстав для обвинувачення. Але якщо бралися державні гроші, питання про кримінальну відповідальність виникне, в тому числі й Горбачова, неминуче виникне.

Віндзор — Україні

Віндзорська українська громада при церкві свв. Володимира і Ольги хоч і не дуже велика, а все таки допомагає Україні.

Прихильники Руху і Канадський Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля допомагають Україні грошовими збірками. Тут треба згадати неомому громадську діячку мгр Галину Мордованець-Регенбоген, яка є головою Руху і Канадського Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля і прагне всіма силами допомогти Україні. Вона є також вчительською школи свв. Володимира і Ольги і започаткувала листування з дітьми в Україні. Багато листів приходить з України, а навіть зі Сибіру. Дітям в Україні цікаво знати, як тут, в Канаді, існують українські школи, вони цікавляться всім. На жаль, на відписування листів нема охочих, крім учнів школи і вчительки та її дітей Соні і Томи.

Листування — важлива ділянка виховання, бо діти знайомляться, братуються, нав'язують дружбу. Наші діти дістають від ровесників з України книжки, синьожовті прапорці та інші дрібні речі. Учителька Галина Мордованець-Регенбоген зверталася до виховної ради в Торонто і Лондоні, Канада, а також до українських шкіл поза Віндзором, але дуже мало хто зголосився до такої праці.

Цікавіше вийти на сцену в наших домівках, виголосити патріотичну промову і

думати, що це велика політична праця.

Багато листів приходить від учителів, в яких описують жахливий стан учнів. Нема одягу, нема взуття, нічого нема в крамницях. Просять прислати підручники, молитовники та інші речі.

Крім праці в школі Галина Мордованець-Регенбоген, як голова Руху і Канадського Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, вона звертається до фармацевтичних закладів і дістає медичні інструменти та ліки.

Рух, який вона очолює, зібрав значну суму грошей. Так само Канадський Фонд Допомоги дітям Чорнобиля вислав значну суму потерпілим в Україні. Невдовзі вона організувала виїзду пачок з одягом і взуттям до бідних. В лютому вислано 106 пачок в західні області України, до таких місцевостей: Львівська область, Стрийський район, село Станків, до середньої школи; до Києва, середня школа ч. 13; Чернівецька область, Сторожинський район, село Костинці, учителям середньої школи для потребуючих дітей; Київська область, Сит Іванків (30 км від Чорнобиля).

Вона відібрала з Канадського Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля 1,000 дол. на купно нового взуття.

Група парафіян при українській католицькій церкві намагалася сортувати речі, пакувати тощо. Кошти пересилки пачок вагою 1,725 кілограмів заплатила церква, де парохом о. Е. Галицький.

Мала українська громада в містечку Амгерстбург приготувала 60 пачок до Східних областей і на Закарпаття. Кошти пересилки заплатять українці Амгерстбургу. Ініціатором і керівником є І. Келбася.

Треба оцінити також працю членів Руху і Канадського Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля.

І. Мор.

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді.

Ілюстрації П. Андрусевича і М. Михалевича

Ціна 7.00 дол. з портом

Мешканців штату Нью Джерсі зобов'язує 7% ставового податку.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Неповторна усмішка...

„Я ще дуже хочу жити, бо тепер можна робити так багато добра!“ — оці слова повторювалися постійно в усіх її листах, включно з останніми. А всі листи покійної Марії Ганасової були привітні, повні широкого оптимізму та завжди нових ініціатив. І листи такі діставали дуже широкий круг її приятелів.

Та невимовні закони природи були сильніші за шляхетне бажання... і такі прийошливі вічно молодому духові розставалися із знеможеним недугото тілом. Ще цієї осені відвідувала вона своє вісімдесятиліття, ще встигла почути жадану вістку про нашу перемогу в референдумі, ще розіслала Різдвяні привітні — якось дуже передчасно цього року, немов у передчутті неминучого — і заснула в Господі, тихо й мирно, таки справді у сні, в ніч на 11-го грудня 1991 року.

З належною пошаною й достойною прощав український Гамільтон, зокрема парафія церкви Св. Духа, свою довголітню та заслужену громадянку. Після похоронів громада збиралася у церковній залі на трині, яку дбайливо підготувала добродійка О. Ганкевичева. Тризною провів відомий діяч Патріархального Руху, мгр Павло Копачевський. Між збірними були син Покійної Юрій та дочка Христина з чоловіком, а з внуків — тільки молодший, Павло, бо старшого ця болочка подія застала в Україні, де навчався в англійській мові. Це одна із численних добровільних місій, яку внуки, вірні послідовники Бабуні, несуть для української справи.

Численні промови, між ними о. парох мітраг Роман Ганкевич, добродійка — від місцевого Відділу ЛУЖЖ, Зеновія Мороз — від гуртка книголюбів, яким Покійна вміло керувала впродовж 22-ох років, і врешті син — від Родини, поставили у жалібних промовах це раз перед очі привабливий образ життя й самої особистості цієї вийнятої Людини.

Народилася св. п. Марія Кондра-Ганас у 1911 році, на золотому Поділлі, недалеко річки Збруча, в селі Олексинці, Борщівського повіту. Батько Микола й мати Павліна, з Гавранів, були вчителями, тож зацікавлені вихованнями та громадськими справами були самозрозумілі в їх домі та вже й змалку в їх дітей. Марія, разом із братами — Богданом, пізнішим відомим малярем, та Славком, була мотором та душею культурного й національного життя свого села, що гуртувалося докруги читальні „Просвіти“. Сама закінчила вчительський семінар Сестер-Василіанок у Львові та вчителювала в українських школах на близькій серцю Борщівщині, відкинувши можливість кращої посади у глибині Польщі.

У 1935 року пов'язала свою долю весільним рушником із магістром Юрієм Ганасом. Короткий був шлюбний побут у рідному князю Львові, де й народився старший син. Далі пішла, спільна нам усім, скитальщина. У переселеному таборі, на згарищах повоєнної Європи, побачила світ дочка. Далі привітала всю родину Канада: Саскатун, Монреаль і врешті Гамільтон, від 1959 року. Коли підростали діти-пластуни, Марія Ганас брала живу участь у діяльності Пластуна. Описля, вже в Гамільтоні, головним із завданям став ЛУЖЖ, де працювала організаційною, культурно-освітньою, пресовою референткою, а врешті го-

Св. п. М. Ганас

ловою й головною натхненницею гуртка книголюбів при Відділі ЛУЖЖ в парафії церкви Святого Духа. Та цим Покійна не обмежувалася. Односельчани пам'ятають її завжди з якоюсь збірковою листою: на Льюїс, на Бразилію, на Польщу — на церкву, на бібліотеку, на стипендію, на підмогу мистецтву... А в останні часи, зрозуміло, на кожну потребу відроджуваної України.

Та сухий перелік діловодств, які виконувала Покійна, не дасть повного образу багатогранності зацікавленості та всіх вимірів чеснот цієї небувалої Людини. Бо не робила вона нічого „для людей — тієї слави“, а кожна її дія була випликом її чуйної на потреби ближніх вдачі, її вродженого непереможного бажання — творити добро. Такий дар дістається від Всевишнього не кожному, але Марія Ганас вміла користати із цього дару справді по-мистецьки. Мало було б сказати, що кличе, „Бог і Україна був її життєвим девізом — бо він був органічною суттю її життя. А громадська праця, яка важка вона не була б, на якій труднощі не натрапляла б, була для неї завжди непереможною нагодою творити щось гарне, добре, світле — і розбуджувати подібні бажання в усіх докочках себе. Це тому, що всіх любила. „Вона раділа світом і світ радів нею“, — як говорили у прощальних промовах. У ширій прихильності до людей не робила різниці — чи то конфесійних, чи групових. Навіть переконані комуністи, вислані колишнього радянського уряду, потрапивши до її гостинної хати, виходили звідтіля широкими українськими патріотами. Її захоплення кожну доброю справою, її ласкава усмішка були заразливими і перемагали навіть не всіх охочих.

Праця її позначувалася високим культурним рівнем, на якому сама стояла. Чи це було збирання незвичайно цінної бібліотеки гуртка книголюбів, чи виготовлення для нього альбомів та моделей українського мистецтва, чи організування літературних вечорів і імпрез, а описля широких і вмілих дописів про них у нашій пресі. А коли треба було принести запрошеним літераторам канічки й каву у термосі, „поки пані приготувалася“ — то й це виконувала вона із питомою собі уважливостю й тактом, в якій окремою стилі, якого ніхто не вмів перевершити.

А в самої спрага знання не вигасала ніколи. Цікавилася всім, читала багато, раділа кожному знахідкою. Казала, що ніколи не можна перестати бути „студентом життя“ і навіть вже на восьмому десятку років ще записувала деякі „цікаві“ курси на гамільтонському університеті.

В НІЧ З СУБОТИ НА НЕДІЛЮ, 28-го березня, палестинці обстріляли зону безпеки між Ізраїлем і Ліваном 20 ракетами з так званих „Катюш“. Обстріл провадився від ліванського села Джарджу, котре є одним з бойових центрів проізраїльської групи Гезболо. Після терористичної акції біля ізраїльської амбасаді в Буенос-Айресі і заяв міністра закордонних справ Ізраїля Девіда Леві, що Єрусалим у відповідь готує пімсту, бойовики Гезболо оголосили свою готовність до воєнних дій.

Біля її ліжка знаходився постійно записник, куди вписувала вичитані думки, які їй особливо подобалися. Як ось:

„Радість треба носити в душі. Хто в душі її не має, той і в світі її не знайде“. Або: „Щастя думаючої людини в тому, щоб випромінювати якнайбільше світла й теплоти в наше оточення“. Чи: „Справжніми друзями можуть бути тільки люди великої душі“. Мабуть тому було в Покійної так багато приятелів. Бо незгода, нещирість, суперечки — були б проти її стилю життя.

Діждалася патріотка Марія Ганас омріяної хвилини — проголошення і всенародного підтвердження Самостійності України. І, як Праведний Симеон, що взяв на руки Дитятко-Ісуса, могла сказати: „...Очі мої побачили спасення...“ І відпустив її Господь у мирі — у немеркнуче світло Вічних Ідеалів. Відійшла, залишивши на землі дітей і внуків — гідних нащадків — не лиш крові, але й ідеї. А в серцях своїх вірних співпрацівників та приятелів — залишила спогад про свою неважливую, вічну усмішку і безмежну тугу за Красою й Добром, які Вона ширила впродовж всієї своєї земної мандрівки.

Лєся Храплива-Щур

ПРАЦЯ

ШУКАЄМО ЖІНКУ

до опіки три-річного хлопця і двох шкільного віку. Мешкання: 1 харч. Платня після умови. Бінггемтон, Н. Й. Телефон: (607) 754-1459, веч.

РОЗШУКИ

Друзі і знайомі з України шукають

ПВЛА ВАНУЛУ

родом з Полтавщини. Хто знав би про нього або він сам прошу писати: YURCHAK MARIA 2891 N. Milwaukee Avenue Chicago, Ill. 60618 Tel.: 278-0158

ВІДИЙШЛИ

ВІД НАС

КАТЕРИНА ДЕМКІВ член УНС Відд. 470-го Т-ва ім. сотн. Ю. Головінського в Монреалі, Канада померла 5-го жовтня 1991 року на 86-му році життя. Нар. 1905 року в Тернополі, Україна. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку мужа Івана, дві доньки Славку МакРоберт і Марію Емонг та 9 внуків. Похорон відбувся 8-го жовтня 1991 року на цвинтарі Нотр Дам де Неж в Монреалі, Канада. Вічна їй Пам'ять!

Віра Баніт, секр.

ПЕТРО БИКОВЕЦЬ ст. член УНС Відд. 422-го Т-ва ім. С. Петлюри у Філадельфії, Па. помер 19-го серпня 1991 року на 102-му році життя. Нар. 1888 року в селі Олексина, Україна. Членом УНС став 1949 року. Залишив у смутку сина Дмитра мол. і Миколу, племінників і племінницю та дальшу родину. Похорон відбувся 23-го серпня 1991 року на цвинтарі Окленд в Філадельфії, Па. Вічна йому Пам'ять!

Василь Євтушенко, секр.

ОЛЬГА ЗАРЕМБА член УНС Відд. 234-го Т-ва „Запорозька Січ“ в Елізабет, Н.Дж. померла 25-го грудня 1991 року на 79-му році життя. Нар. 1912 року в Лисках, Україна. Членом УНС стала 1970 року. Залишила у смутку мужа Ярослава, сина Богдана, дочку Зірку Філіппчук з мужем Іваном Іваницю Ану та близьку і дальшу родину. Похорон відбувся 28-го грудня 1991 року на цвинтарі св. Андрія в Савт Банд Бруку, Н.Дж. Вічна їй Пам'ять!

Михайло Хитра, секр.

МАРІЯ ДУТЧАК член УНС Відд. 452-го Т-ва Укр. молодечий клуб в Гаммонд, Інд. померла 19-го грудня 1991 року на 96-му році життя. Нар. 2-го квітня 1895 року в Україні. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку Перла Живот, Енні Тимочко, Емілію Філіпп і Маріанну Гнатюшко. Похорон відбувся 23-го грудня 1991 року на цвинтарі Елмвуд в Гаммонд, Інд. Вічна їй Пам'ять!

Наталія Шуа, секр.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ і дитячого журналу „Веселка“ та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 13.

Д-р Я. Рожанковський	20.00
Д. Стечик, Парма	20.00
І. Андрус, Флашінг	15.00
М. Гусак, Нью Йорк	15.00
Л. Суриак, Чикаго	15.00
З. Антоняк, Ричленд	10.00
Р. Вомпель, Філадельфія	10.00
О. Крижанівська, Бруклін	10.00
Я. Семків, Ларедо	10.00
Д-р Л. Черевко, Риджвей	10.00
А. Ярош, Чикаго	10.00
Д-р В. Базюк, Бруксайд	5.00
М. Білас, Парк Ридж	5.00
Б. Боярський, Маямі Біч	5.00
В. Волчук, Бейсайд	5.00
І. Губчак, Чикаго	5.00
С. Дадига, Клівленд	5.00
Р. Дражньовський, Мекван	5.00
Л. Караман, Ленсдейл	5.00
М. Коваль, Чикаго	5.00
М. Любезний, Норвуд Парк	5.00
Л. Петрі, Чикаго	5.00
Г. Попович, Парма	5.00
Р. Рибак, Ст. Поул	5.00
М. Томків, Накс	5.00
І. Хома, Бруклін	5.00
Д. Хром'як, В. Раксбери	5.00
Р. Чичила, Стемфорд	5.00
В. Яровенко, Елізабеттаун	5.00
Т. Росолік, Парма	2.00
Д. Шабля, Філадельфія	2.00

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

ЗАБИГ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. W'way & 7th Ave.)

Medicare приймається.

Пацієнти приймаються тільки за домовленіями.

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages.

PATAKA COMPANY

26 First Avenue

Tel.: (212) 473-3550

New York, N.Y. 10009

МАЄМО БАНДУРИ НА ПРОДАЖ

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслууга ШІРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)

UNION, N.Y. 07083

(908) 964-4222

(201) 375-5555

HURYN MEMORIALS

ВИБРАЄМО НА ЗАМОВЛЕННЯ ТА ВМОНТУЄМО НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТІ

ПАМ'ЯТНИКИ

в околиці Нью Йорку, включаючи центральні св. Духа в Гамптон-бургу, Н. Й., св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., Пейн Буш в Кергонскій та Глен Спей, Н. Й.

Ми пропонуємо особисті послуги та поради у Вашому домі. За домовленіями представником слід телефонувати:

IWAN HURYN

P.O. Box 121

Hamptonburgh, N.Y. 10916

(914) 427-2684

FAX (914) 427-5443

МАЄМО НА СКЛАДІ ЧУДОВИЙ НОВИЙ АЛЬБОМ

УКРАЇНА

І ІСТОРІЯ І І МИСТЕЦТВО

Петра Кардаша

в англійській мові.

Накладом видавництва „Фортуна“ в Мельбурні, Австралія, 1991, друком Сілекс Ент. в Гонг Конг, стор. 271. Ціна 45 дол.

Тверда обортка, великий формат, около 467 кольорових фотографій. „Україна“ відображує сучасне життя на Україні, старинну культуру її предків та історію визвольної боротьби українського народу.

НОВЕ ВИДАННЯ „УКРАЇНА“

— КНИГА-АЛЬБОМ ІСТОРІЇ ТА МИСТЕЦТВА

Книга-альбом великого формату, з твердою обкладинкою, гарно оформлена, люксово видана. Містить понад 450 кольорових знімок, тексти англійською мовою. Автор книги-альбому ПЕТРО КАРДАШ об'їхав Україну, побував у 70 містах і селах, зробив понад дві тисячі фотографій. Книга це паспорт української землі, немирища краса нашого народу, яка викликає любов і гордість за нашу землю. Видання відзеркалює сучасну дійсність, стародавню культуру наших предків, історію наших борців-героїв за свободу, до останніх днів створення демократичних сил в Україні.

Книжку можна набути в усіх наших книгарнях, теж можна ще набути попереднє видання альбому „УКРАЇНА й УКРАЇНЦІ“.

Звертайтеся до представитв.

UKRAINSKA KNYHARNIA

4340 Bernice St., Warren, Mich., 48091, U.S.A.

ARKA LTD.

575 Queen St. W., Toronto, Ont., M5V 2B6, Canada

У видавництві „ФОРТУНА“ можна набути книжки, портрети, картки. Звертайтеся за каталогом.

“FORTUNA”

74 Snell Gr., Oak Park, Vic. 3046, Australia

TORGSYN TOPGSIH TORGSYN

5542 Geary Blvd., San Francisco, CA 94121

WE HAVE ALL THE ITEMS WHICH ARE VERY POPULAR IN THE CIS

THE LOWEST PRICES IN THE U.S.A. WE TAKE ORDERS OVER THE PHONE FROM ANY CITY IN THE U.S.A. OR FROM OTHER COUNTRIES. WE SELL CARS FOR RELATIVES IN THE CIS. WE TRANSFERE MONEY.

TV-SETS VCR's TELEPHONES CAMCORDERS Voltage 127/220 COMPUTERS WITH RUSSIAN KEYBOARD	1. No. (number) MC 145 Name: "Holiday Parcel" Net Weight: 18 lbs Price: \$129	Net Weight: 18.1 lbs Price: \$124	Cars ("LADA") from \$5.600 Refrigerators from \$500 Health spa packages CALL Condominiums \$500 Dishwashers from \$500 Landry machines from \$550 Minitractors from \$2.000
	2. No. (number) MC 146 Name: "Family Parcel" Net Weight: 18 lbs Price: \$114	4. No. (number) MC 153 Name: "Homemaker" Net Weight: 17.4 lbs Price: \$89	
	3. No. (number) MC 152 Name: "Meat Parcel"	5. No. (number) MC 154 Name: "Children Parcel" Net Weight: 13.4 lbs Price: \$95	

Duty-free! Prompt To-Door Delivery At No Charge!
DELIVERED WITHIN 5 DAYS IN THE MOSCOW REGION
OR WITHIN 15 TO 20 DAYS ELSEWHERE IN THE CIS

Our store ships and delivers all kinds of radio and electronic equipment to the CIS with prepaid custom's fee or without it.

HOURS: Monday - Wednesday 11:00-6:00
Thursday - Saturday 11:00-7:00

ХАРЧІ В УКРАЇНУ

УКРАЇНСЬКА ФІРМА

PRODAN — C.I.T.E.